

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 57 PŽ-3073/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

05-06-2017

Predano za poštu obično prop. dana _____
POŠTA _____
Prej. primatelj _____
Adresant _____

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvijestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom BONITA NUOVA d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i ugostiteljstvo u stečaju, Dugopolje, Svetog Leopolda Mandića 7/a, OIB 72321959920, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika BRAČA BERIŠIĆ COMMERCE d.o.o., Zagreb, Gračanska 2a/1, OIB 21745061918, kojeg zastupaju punomoćnici Davor Drmić i Leopold Aljinović, odvjetnici u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-479/2013 od 7. travnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 24. svibnja 2017.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika BRAČA BERIŠIĆ COMMERCE d.o.o., Zagreb kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-479/2013 od 7. travnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Splitu, je odredio da se iz kupovnine u iznosu od 7.715.680,00 kn ostvarene unovčenjem nekretnina stečajnog dužnika BONITA NUOVA d.o.o., поближе opisanih u izreci presude namiruju troškovi utvrđivanja tražbine koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu u iznosu od 385.784,00 kn, troškovi unovčenja u iznosu od 582.207,14 kn, razlučni vjerovnik Societe Generale-SPLITSKA BANKA d.d., Split, u cijelosti u iznosu od 5.900.743,59 kn, razlučni vjerovnik RH MINISTARSTVO FINACIJA-POREZNA UPRAVA, djelomično u iznosu od 846.945,27 kn (točka I. izreke), te naložio računovodstvu toga suda isplatiti stečajnom dužniku iznos od 7.715.680,00 kn (točka II. izreke).

Iz obrazloženja proizlazi da su nekretnine stečajnog dužnika označene u izreci rješenja unovčene u iznosu od 9.733.000,00 kn te je rješenjem o dosudi od 9. ožujka 2016. nekretnina dosuđena kupcu GONG d.o.o., Split. Međutim, stečajni upravitelj je izvijestio sud da je kupcu GONG d.o.o. izdao račun za dosuđenu zgradu, opremu, uređaje i namještaj u zgradi na ukupnu cijenu koja uključuje PDV u iznosu od 9.733.000,00 kn, ali je Porezna uprava ocijenila da je kupac predmetne nekretnine porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a i da se na njega primjenjuje prijenos porezne obveze propisan čl. 75. st. 3. t. c u vezi s čl. 40. st. 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 99/13,

148/13, 153/13, 143/14 i 115/16; dalje: ZOPDV), pa da slijedom toga stečajni dužnik neće na prodanu nekretninu obračunati PDV nego će primijeniti prijenos porezne obveze što znači da će kupac nekretnine obračunati PDV koji može odbiti kao pretporez. Slijedom iznijetog stečajni upravitelj je stornirao račun izdan kupcu i izdao novi račun za prodanu nekretninu bez PDV-a s naznakom „prijenos porezne obveze“ na temelju čl. 75. st. 3. ZOPDV-a, i kupcu je vraćen iznos uplaćenog PDV-a u iznosu od 1.928.920,00 kn jer je na kupca nekretnine prenijeta porezna obveza. U konačnici stečajni dužnik nije doveden u nepovoljan položaj jer je iznos PDV-a vraćen kupcu, umjesto da stečajni dužnik sam plati iznos PDV-a. Imajući u vidu da je ostvarena kupovna u iznosu od 7.804.080,00 kn (9.733.000,00 kn umanjeno za izvršeni povrat PDV-a 1.928.920,00 kn), te da se ostvareni iznos kupovnine umanjuje za vrijednost oprema, uređaja i namještaja koji nisu opterećeni založnim pravom u iznosu od 88.400,00 kn, kupovna za nekretninu opterećenu razlučnim pravom iznosi 7.715.680,00 kn koji iznos predstavlja osnovicu za obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika. Sud je održao ročište radi obračuna troškova sukladno odredbi čl. 164.a i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ) i utvrdio da zbroj troškova unovčenja prema čl. 170. st. 1. SZ-a iznose paušalno 5% od utška, odnosno 385.784,00 kn, a odnose se na troškove utvrđivanja tražbine koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, dok izravni troškovi prema čl. 170. st. 2. SZ-a iznose 18.162,04 kn za oglašavanje prodaje, vještačenje i osiguranje zgrade, te neizravni troškovi obračunati u razmjeru s vrijednosti nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu (omjer 88,96%) iznose 564.045,10 kn koji se sastoje od troška za nagradu za stečajnog upravitelja 534.091,00 kn bruto, naknade troškova za stečajnog upravitelja 12.718,10 kn, knjigovodstvene usluge 17.236,00 kn. Zato se primjenom čl. 164.a st. 3. SZ-a i čl. 170. st. 1. i 2. SZ-a, te čl. 111., čl. 112., čl. 114. st. 1. i 3., čl. 124. i čl. 125. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/14) iz preostale kupovnine od 7.715.680,00 kn namiruju troškovi prema čl. 170. SZ-a u iznosu od 967.991,14 kn, a ostatkom iznosa od 6.747.688,86 kn se namiruju razlučni vjerovnici prema redu prvenstva.

Protiv rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik BRAĆA BERIŠIĆ COMMERCE d.o.o., zbog svih žalbenih razloga, navodeći, u bitnome, da je sud neosnovano ostvarenu kupovninu umanjio za iznos PDV-a u iznosu od 1.928.920,00 kn jer je odluku o umanjenju iznosa PDV donio na temelju neosnovanih mišljenja stečajnog upravitelja i Porezne uprave od 3. ožujka 2017. Oba mišljenja pozivaju se na odredbe koje se odnose na prodaju nekretnine u ovršnom postupku iako se ovdje radi o prodaji nekretnine u stečajnom postupku slijedom čega se odredbe čl. 75. st. 2. ZOPDV-a ne mogu primijeniti. S obzirom na to da je u oglasu o prodaji nekretnina navedeno da kupac snosi sve troškove koji terete kupoprodaju na cijenu je trebalo obračunati iznos PDV-a. Isto tako, osporava valjanost utvrđenih troškova unovčenja u iznosu do 582.207,14 kn jer je određena proizvoljno i u maksimalno dozvoljenom iznosu za što nema opravdanja.

Stečajni upravitelj u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode navodeći da je odluka suda u odnosu na obračun PDV-a kao i u odnosu na utvrđenu nagradu stečajnog upravitelja pravilna i zakonita.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 6. SZ-a („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12 i 133/12) i čl. 441. st. 1. i 2. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Žalitelj, u bitnom osporava dio obračuna troška, kojeg je stečajni sudac sukladno odredbi čl. 170. st. 1. i 2. SZ-a sačinio radi postupanja, sukladno odredbi čl. 164.a st. 3. SZ-a, koji se odnosi na troškove unovčenja prodane nekretnine koji opterećuje unovčenje stečajne mase, konkretno nekretnine na kojoj žalitelj ima razlučno pravo i tvrdi da je sud neosnovano ostvarenu kupovninu umanjio za iznos PDV-a u iznosu od 1.928.920,00 kn.

Prije svega, valja istaknuti da je neosnovan žalbeni navod kojim žalitelj smatra da je obračun PDV-a nužan zbog činjenice što je u oglasu o prodaji nekretnina navedeno da kupac snosi sve troškove koji terete kupoprodaju na cijenu. Naime, utvrđenje suda na okolnost ulazi li iznos PDV-a u cijenu nekretnine koja je predmet prodaje nije diskreciona ocjena suda već odluka o tome ovisi o pravilnoj primjeni mjerodavnih materijalno pravnih odredaba, Zakona o porezu na promet nekretnina i Zakona o porezu na dodanu vrijednost. Samo zbog toga što je sud u zaključku o prodaji nekretnina naveo da je u cijenu uključen PDV (ili suprotno), ne čini tu odluku pravilnom i zakonitom ako ona nije donesena pravilnom primjenom materijalnog prava.

Naime, Zakonom o porezu na promet nekretnina („Narodne novine“ broj 69/97, 26/00, 153/02 i 22/11) je čl. 4., kao predmet oporezivanja, propisan promet nekretninama pri čemu je promet nekretninama svako stjecanje vlasništva nekretnine pa tako, sukladno st. 2. toga članka i stjecanje nekretnina u postupku stečaja. Međutim, čl. 5. st. 1. tog Zakona je propisano da se prometom nekretnina u smislu toga Zakona ne smatra stjecanje novosagrađenih nekretnina koje se oporezuju prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost, a to su nekretnine koje su sagrađene, isporučene ili plaćene nakon početka primjene Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Člankom 135. st. 1. ZOPDV-a propisano je da se na nekretnine koje su do 31. prosinca 1997. izgrađene (gotove-dovršene), isporučene ili plaćene i na koje se obračunava porez na promet nekretnina u smislu odredbe čl. 25. Zakona o porezu na promet nekretnina, ne plaća PDV, s tim da se PDV ne plaća na isporuku poljoprivrednog zemljišta i građevinskog zemljišta s ili bez građevine na njemu.

Dakle, u smislu citiranih odredaba, u konkretnom slučaju, bilo je potrebno odrediti o kakvoj se nekretnini radi, da li o nekretnini koja podliježe plaćanju poreza na promet nekretnina ili nekretnini koja podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, a upravo u odnosu na tu odlučnu činjenicu je prvostupajski sud dao jasne i valjane razloge.

Neosnovan je žalbeni navod kojim žalitelj navodi da se odredba čl. 75. st. 3. ZOPDV-a primjenjuje samo u odnosu na nekretnine koje se prodaju u okviru ovršnog postupka jer se ta odredba na temelju odredbe čl. 164. st. 1. SZ-a primjenjuje i u okviru stečajnog postupka u

kojem slučaju se nekretnine na kojim postoji razlučno pravo prodaju uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi.

Slijedom iznesenog, prvostupajski sud je pravilno utvrdio da se u slučaju kada se nekretnina prodaje u ovršnom postupku primjenjuje odredba čl. 75. st. 3. t. d ZOPDV-a, kojom je propisano kako je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan platiti PDV kada mu se obavi isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe. U slučaju kada je primatelj dobara ili usluga obavezan platiti PDV, isporučitelj u računu mora navesti „prijenos porezne obveze“ (čl. 79. st. 7. ZOPDV-a), što je u konkretnom slučaju stečajni upravitelj i označio u spornom računu. Prema tome, u smislu citiranih odredaba, dolazi do prijenosa porezne obveze na primatelja dobara (nekretnine u konkretnom slučaju), te je primatelj dobara ili usluga obavezan obračunati i platiti PDV. S tim u vezi ističe se kako primatelj dobara (kupac nekretnine), u smislu odredbe čl. 60. st. 1. t. d ZOPDV-a, može odbiti pretporez na isporuku dobara kada je obavezan platiti PDV na temelju prijenosa porezne obveze prema čl. 75. st. 1. t. 3. Zakona. Navedene zakonske odredbe primjenjuju se od 1. srpnja 2013. Dakle, u smislu u citiranih odredaba, riječ je o „obrnutom postupku oporezivanja“ prema kojem se porezna obveza prenosi na primatelja isporuke i on je obavezan obračunati PDV, što znači da je isporučitelj nekretnina, prema čl. 79. st. 7. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, dužan u računu naznačiti „prijenos porezne obveze“ te nema zakonsku mogućnost obračunati PDV na isporučena dobra (nekretninu), kao što je to trebao do 1. srpnja 2013.

Nadalje, u odnosu na troškove obračunate primjenom čl. 170. st. 2. SZ-a sud je obračunao stvarno nastale troškove koji kao opći troškovi, u smislu odredbe čl. 170. st. 2. SZ-a, terete prodanu nekretninu razmjerno vrijednosti predmetne prodane stvari u odnosu na vrijednost ostale stečajne i naveo jasne razloge koji se odnose na nagradu za rad stečajnog upravitelja koju je odredio pravilnom primjenom materijalnog prava Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnom upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15).

Žalbenim navodima žalitelj ponavlja prigovorne tvrdnje na okolnost obračuna PDV-a na unovčenu nekretninu kao i u odnosu na visinu nagrade stečajnom upravitelju koje je iznio tijekom prvostupajskog postupka i koje je sud pravilno ocijenio neosnovanima. Ovaj sud u cijelosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno pobijanim rješenjem, kao i primjenu materijalnog prava pa nema potrebe za ponavljanjem razloga koje je dao prvostupajski sud (čl. 82. u vezi s čl. 102. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 25/13 u vezi čl. 6. SZ-a).

Slijedom navedenog, budući da žalbenim navodima ničim nisu dovedeni u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, žalba je kao neosnovana odbijena i pobijano rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a, čl. 381. u vezi čl. 375. st. 5. i 6. SZ-a).

U Zagrebu 24. svibnja 2017.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN
BRANKICA CURMAN

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.